

Päivystysvuorossa Santtu Puukka ja Jukka Vuori.

Skepsis palasi messuille

TEKSTI JA KUVAT: RISTO K. JÄRVINEN

RAJATIEDON YHTEISTYÖ RY:N järjestämät Hengen ja Tiedon messut pidettiin jo 39. kerran Helsingin Suomalaisella yhteiskoululla lokakuussa Haagassa. Messulehden mukaan messut antavat poikkileikkauksen koko rajatiedon kentästä: erilaisia henkisiä opetuksia, idän ja lännen elämäntapaa, luonnon salattuja voimia, täydentävää terveydenhoitoa, joogaa ja meditaatiota, parapsykologiaa, ufotutkimusta, luomutuotteita, alan kirjallisuutta, äänitteitä, taidetta ja käsitöitä. Eli pääosin sitä yhtä ja samaa vuodesta toiseen.

Tällä kertaa itseäni viihdyttivät pelkästään nimellä ohjelmanumerot ”Kristallikallojen tietoisuus ja valomieli”, ”Painajainen elämänvoimaksi?” sekä ”Haamut – monimuotoisuus, ilmentyminen ja käyttäytyminen”. Näytteilleasettajista huvitusta herättivät ”Herkkä hevosties”, ”Seuraa Valkoista Peuraa” sekä ”Ylösnousseiden mestareiden opetuksia jumalallisesta kipinästä”.

Myös Skepsis oli paikalla – muutaman vuoden tauon jälkeen. Osastolla päivystivät kahden päivän aikana **Otto J. Mäkelä, Irma Hirsjärvi, Mika Karjalainen, Santtu Puukka ja Jukka Vuori**. Paikalla kävi myös Skeptikk-lehti, joka kysyi jälkepäin kaikilta, miten messut sujivat ja pitääkö Skepsiksen olla jatkossakin mukana rajatiedon tapahtumissa.

OTTO J. MÄKELÄ:
MENO HIIPUNUT HUIPPUVUOSISTA

MESSUT MUISTUTTIVAT aikaisempia Hengen ja Tiedon messuja: havaittavissa oli suurta innostusta ja myyntihumua. Minusta tosin näytti siltä, että tapahtuma oli alan

huippuvuosista vähän hiipunut. Skepsiksenkin pöydän lähellä oli joitakin tyhjiä paikkoja. Saattaa tietysti olla, että vika olikin meissä. Kukaan ei halunnut viereemme?

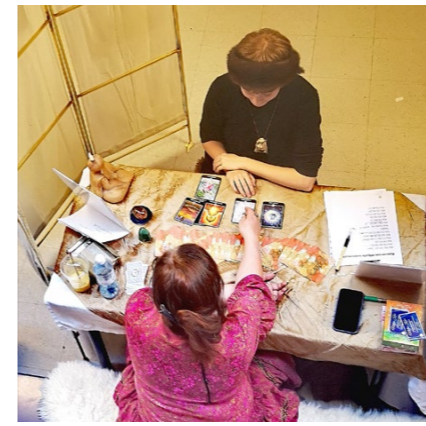
Kulkijoita oli messuilla montaa eri sorttia. Kohdalleni ei tällä kertaa osunut raivoisia tapauksia, pikemminkin huvittuneita ehkä hieman samassa hengessä kuin ”taas nuo mormonit ovat täällä”. Pari mukavaa keskustelua siitä, miten mielipiteensä todellisuudesta ja asioiden tilasta kannattaa muodostaa, tuli käytyä. Naapuriosastolta tuli myös toistuvasti käymään englanninkielinen pikkupöytä, joka ilmeisesti alkoi pitkästyä siihen, mitä näytteilleasettajaäiti puuhasi.

Mitään erityisen uutta ei ainakaan minulle tullut vastaan, mutta jotkin jo aiemmin nähdyt, kuten Suomen Jedyhdistys ovat tietenkin uudempaa syntyperää.

Skepsiksen on hyvä olla mukana tällaisissa tapahtumissa jo senkin takia, että aktiivimme saavat jonkinlaista tuntumaa siihen, millaista tavaraa markkinoilla liikkuu ja millaisia tunnelmat ovat. ”Skeptiseksi tekevä kahvi” teki edelleen kauppansa.

IRMA HIRSJÄRVI:
SKEPTIKOISTA PIDETÄÄN

”**VANHALLE MESSUTÄDILLE**” oli tuttua päivystää pöydän takana. Skepsiksen edustajana toimiminen osoittautui mukavaksi. Pisimmän keskustelun kävin nuoren potentiaalisen jäsenen kanssa. Hän oli kiinnostunut seuran toiminnasta, mutta kysyi, olemmeko jotenkin transihmisiä vastaan. Suurin osa pysähtyi osastollemme plasmapalloa tai levitaatiohyrrää ihmettelemään.

Pohdin, voisimmeko viedä kansatieteen tai uskomustiedon tutkimuksen luentoja uskomusten synnystä messuille omana ohjelmanamme. En tiedä, herättimkö messukävijöissä juuri siinä paikassa koulun käytävällä skeptisyyttä, mutta Skeptikk-lehdestä oltiin erittäin kiinnostuneita. En ole ikinä nähnyt lehtiä poimittavan siihen tahtiin. Erityisesti nuoremmat aikuiset kahmivat lehtiä mukaansa.

Kyllä, Skepsiksen tulee olla esillä tällaisissa tapahtumissa. Ensinnäkin vastaamassa utelaille, joille pisteemme tuntui olevan hengähdyspaikka. Toisekseen yhdellekin lapselle jäi oivallus meistä, eli senkin takia kannatti olla mukana. Kolmanneksi koska meistä pidetään. Sain tämän kuulla eräältä vakikävijältä, joka oli ottanut asiakseen muilta kysellä. ”Olette luoneet aikaisempina vuosina ystävällisen tunnelman, ja se on tärkeä ikkuna tutustua skeptisyyteen ja kriittiseen ajatteluun yleensä.”

MIKA KARJALAINEN:
UTELIAITA, HERKKIÄ, KÄRSIVIÄ IHMISIÄ

OLEN USEANA VUONNA toiminut yhtenä Skepsiksen edustajana näillä messuilla. Messut ovat olleet joka vuosi melko samankaltainen, mutta mielenkiintoisen monipuolinen kattaus uskomushoitosten ja rajatiedon alueilta. Lähes kaikki uutuuksena markkinoidut ajatusmallit ja käsitteet vaikuttavat pohjautuvan itämaisten uskontojen – hindulaisuus, buddhalaisuus, taolaisuus jne. – luomalle perustalle. Lisämausteeksi on usein sekoitettu ainakin ripaus länsimaista ajattelua, uskonnonfilosofiaa ja kvasitieteellisyttä. Sinänsä ei siis mitään todella uutta ollut havaittavissa.

Tapasin Skepsiksen tiskin luona utelaita, herkkiä ja elämän kärsimyksiin lohdutusta etsiviä ihmisiä. Osa haluaa tiukasti pitäytyä omaksumiensa ideologioiden käsitteissä ja selitysmalleissa sekä niiden markkinoinnissa, osa haluaa aitoa vuorovaikutusta ja tietoa myös muista tavoista hahmottaa elämää ja maailmaa. Skepsiksen osallistuminen aktiivisesti rajatiedon tapahtumiin on mielestäni jatkossakin hyvin tärkeää kriittisemmän ja analyttisemmän ajattelutavan esiintuomisen kannalta.

SANTTU PUUKKA: MEEDIO MENI LUKKON

MESSUT EIVÄT TARJONNEET minulle mitään uutta. Keskustelut käytiin hyvässä hengessä, ainoastaan Suomen Homeopaatit -yhdistyksen tyyppi jaksoi jankuttaa. Muuan meedio meni lukkoon, kun pyysin häntä testauttamaan taitonsa. ”Ei käy!” Nuoret olivat meistä kiin-

nostuneita, vanhat jäärät ohittivat osastomme suosiolla. Taikuri **Miika Pelkonen** keräsi yleisöä lapsista aikuisiin. Hän teki korttitemppuja ja taivutteli lusikoita. Sovimme, että hän antaa joskus oppitunteja minulle.

Skepsiksen tulee osallistua vastapainona tällaisiin tapahtumiin, joissa tarjotaan vähänkin epämääräisyyksiä. Toki olisi hyvä, jos saisimme uutta verta tiskin taakse.

JUKKA VUORI:
EN SAANUT SUUNVUOROA

MESSUT OLIVAT MIELLYTTÄVÄT. Pidin päivystystä oppimiskokemuksena: että osaan säilyttää malttini ja olla kohtelias, jos joudun keskustelemaan jonkun toisen osaston esittelijän tai rajatietoon uskovan messuvieraan kanssa. Keskusteluihin antauduin kuitenkin harvoin. Juttelin mm. Urantia-kirjan esittelijöiden kanssa. Sain tietää, että kirja löytyy myös netistä. Sain kirjan myös CD-formaatissa, jonka lahjoitin Skepsikselle.

Homeopaatit-yhdistyksen edustaja tuli Skepsiksen osastolle esittämään ponnekkaasti vastalauseita siitä, miksi tiedejulkaisut eivät julkaise tutkimuksia, joissa homeopatian todistetaan toimivan. Hän väitti, että tutkimusdatasta sensuroidaan myönteiset ”keissit”. Olin samaa mieltä siitä, että kaikki data pitää julkaista. Hän myös mainitsi nimeltä lääkäri **Juhani Knuutin**, joka on kuulemma sitkeästi dissannut häntä ja homeopatiaa. Lisäksi hän väitti, että veden muistin on todistettu olevan olemassa ja toimivan. Yritin argumentoida vastaan, mutta en saanut tilaa hänen vuolaalta ulosanniltaan.

Mielestäni meidän pitää olla jatkossakin messuilla mukana. Seuraavilla kerroilla olisi hyvä, jos meillä olisi jakaa skeptisiä ”traktatteja”, joissa olisi kehoitteita liittyä jäseneksi ja lyhytlinkkejä sekä QR-koodeja skeptisille www-sivuille.

USKONTOJEN UHRIEN TUKI JÄI POIS

UUT on osallistunut Hengen ja tiedon messuille usein 1990-luvulta lähtien. Yhdistyksen toiminnanjohtaja **Joni Valkila** kertoo Skeptikolle, että viime vuonna näytti siltä, että messujen kävijät eivät olleet kiinnostuneita heidän jutustaan.

”Esittelypöytäme sijainti oli erinomainen sisäänkäynnin vieressä, mutta siitä huolimatta kovin monet eivät tulleet tustumaan asiaamme. Tästä syystä jäämme pois tänä vuonna.”